

[Sønderby]

»Vil ministeren instruere skattemyndigheder og toldmyndigheder om at udvise en i hele landet ensartet, smidig holdning i akkordforhandlinger vedrørende erhvervsvirksomheder i økonomiske vanskeligheder, herunder specielt i sager om toldvæsenets modregning af moms krav i landbrugsvirksomheders ret til negativ indkomstskat?«

Begrundelse

I et skriftligt svar til min partifælle Anders Poulsen af 30. marts 1982 skriver ministeren, at han må afvise kritik af toldvæsenet og skattevæsenet for at udvise usmidig holdning ved akkordforhandlinger vedrørende erhvervsvirksomheder, der er i økonomiske vanskeligheder, men som søges videreført.

Ministeren skriver, at man i bedømmelsen af de offentlige krav – skat, moms, afgifter m.v. – alene tager hensyn til, om virksomheden vil være i stand til at fortsætte efter akkordens gennemførelse, eller om likvidation eller konkurs må foretrækkes for at undgå yderligere tab for det offentlige.

Ministeren har givet nogenlunde tilsvarende svar på en række senere spørgsmål vedrørende sager, der for landbrugsvirksomheders vedkommende er blevet kompliceret af, at toldvæsenet i nogle tilfælde har gjort modregningsret gældende i den negative indkomstskat. Ministeren hævder om disse specielle tilfælde, at der ikke skulle have været eksempler på, at toldvæsenets praksis vedrørende negativ indkomstskat har forhindret en akkordordning.

Imidlertid fortsætter fra diverse advokater strømmen af skriftlige og telefoniske henvendelser om usmidig optræden fra toldvæsenets side netop i sådanne sager. Der synes desuden at være en tendens til, at eksemplerne sammenklumpes i enkelte distriktstoldkamre.

Besvarelse (4/8 82):

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

I begrundelsen for spørgsmålet henvises til et svar, som jeg gav den 30. marts 1982 på et lignende spørgsmål fra folketingsmedlem Anders Poulsen.

I svaret oplyste jeg bl.a., at told- og skattemyndighederne ud fra opkrævningsmæssige hensyn ofte tiltræder akkordforslag, idet alternativet til en akkord i mange tilfælde vil

være en frivillig likvidation eller konkurs med en dividende, der er langt mindre end den, som kan opnås ved et akkordforslag baseret på virksomhedens fremtidige indtjening.

Jeg anførte en række hensyn, som indgår i myndighedernes vurdering, og udtalte herefter, at man efter min opfattelse ikke generelt kan kritisere told- og skattemyndighederne for at indtage en usmidig holdning til realistiske og rimeligt begrundede akkordforslag.

Dette er fortsat min opfattelse.

De lokale told- og skattemyndigheder er i et vist omfang bemyndiget til at tiltræde akkordforslag. Myndighedernes afgørelse kan indbringes for henholdsvis tolddirektoratet og statsskattedirektoratet, hvis afgørelse igen kan indbringes for henholdsvis told- og skattedepartementet.

Med henblik på at sikre, at de lokale myndigheders stillingtagen til akkordforslag følger ensartede retningslinjer, har tolddirektoratet og statsskattedirektoratet udsendt cirkulærer, der indeholder udførlige anvisninger vedrørende behandlingen af disse sager.

Det er min opfattelse, at de lokale myndigheders behandling af akkordforslag følger ensartede retningslinjer i overensstemmelse med disse anvisninger.

Told- og skattemyndigheden er som andre forvaltningsmyndigheder undergivet det organisatoriske specialitetsprincip, dvs. at en stillingtagen til et akkordforslag alene kan ske ud fra de hensyn, som de i egenskab af opkrævningsmyndigheder er forpligtet til at varetage.

I overensstemmelse hermed modregnes negativ indkomstskat i skatte- og afgiftsrestancer efter de almindelige regler om modregning.

Ved andenbehandlingen af lovforslaget om negativ indkomstskat gav jeg dog tilsagn om, at modregning af negativ indkomstskat ikke vil blive foretaget, hvis der foreligger en aftale om restancens afvikling.

Dette tilsagn har fundet udtryk i bekendtgørelse nr. 136 af 30. marts 1982 om negativ indkomstskat, hvor det udtales, at modregning ikke foretages, hvis der er indgået en aftale om betaling af restancen og denne aftale overholdes.

På baggrund af det foran oplyste skønner jeg ikke, at der er grund til at udsende yderligere instrukser til myndighederne.